

המשך פרשת עקב פרק ז'

כ. וְגַם אֶת הַצִּרְעָה, יִשְׁלַח ה' אֱלֹקֶיךָ בָּם, עַד אֲבֹד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפְּנֵיךָ:

צרעה, מה היא הצרעה

ומה היתה עושה להם

כא. לֹא תַעֲרִין (תִּשְׁבֵּר) מִפְּנֵיהֶם, כִּי ה' אֱלֹקֶיךָ בִּקְרָבָה, שְׁהוּא קָרָה גְּדוֹלָה וְנוֹרָא:

כב. וְנִשְׁלַח (וישליך) ה' אֱלֹקֶיךָ אֶת הַגּוֹזִים הָאֵל מִפְּנֵיךָ מְעֻט מְעֻט, לֹא תוֹכֵל בְּלֶתֶם מִקֶּהֳר (בבת אחת), כִּן תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חֵיַת הַשָּׂדֶה כִּיֹּן

שתתרוקן הארץ מיושביה:

פן תרבה עליך חית השדה, כשישראל עושין רצונו של מקום, האם מתיראין מן החיה

א"כ מדוע יש לחשוש פן תרבה עליהם חית השדה

כג. וְנִתְּנָם ה' אֱלֹקֶיךָ לְפָנֶיךָ, וְהָמָּם מְהוּמָה גְּדֹלָה, עַד הַשָּׁמָיִם:

והמם, "הם" פירושו 'בלבל', ואות מ' האחרונה של "וְהָמָּם" היא במקום המילה 'אותם'

פרש לפי"ז את המילה "וְהָמָּם"

כד. וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ, וְהֶאֱבֹדְתָ אֶת שְׁמֵם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ, עַד הַשָּׁמַיִם אֲתָם:

כה. פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרָפוּן בָּאֵשׁ, לֹא תִחַמֵּד בְּסָף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלִקְחָתָה לָּךְ, כִּן תִּנְקֹשׁ (תכשל) בּוֹ, כִּי תוֹעֵבֶת ה' אֱלֹקֶיךָ הוּא:

כו. וְלֹא תָבִיא תוֹעֵבָה (עבודה זרה) אֶל בֵּיתְךָ, וְהָיִיתָ חָרָם כְּמֹהוּ, (אם תביא הע"ז אל ביתך תושמד כמוהו), אלא שְׂקִין תִּשְׁקָצְנוּ וְתַעֲב

תתעבנו כי חרם הוא: (פ)

פרק ח'

א. כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם, תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת, לְמַעַן תַּחֲיִּיּוּ וְרִבִּיתֶם, וּבִאֲתָם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁפַּע ה' לְאַבְרָהָם:

כל המצוה, לפי פשוטו, האם הכוונה למצוה אחת, או לכל המצוות

לפי מדרשו, מה לומדים ממה שכתוב "כל המצוה" בלשון יחיד

היכן מצינו שהמצוה נקראת על שם גומרה

ב. וְזָכַרְתָּ אֶת כָּל הַדִּרָה, אֲשֶׁר הִלִּיכָה ה' אֱלֹקֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר, לְמַעַן עֲנִתָה לְנִסְתָּהָ (לייגע אותך בשביל לבחון אותך),

בכדי לידעת את אשר בלבבך, התשמור (מצותו) מצותיו, אם לא:

התשמור מצותיו, אי אפשר לפרש כפשוטו שתקיים המצוות, שהרי אין זה תלוי ב"לבבך"

אלא מה הפירוש "התשמור מצותיו"

ג. וַיַּעֲבֹד וַיִּרְעֹבָה, *וּלְאַחַר מִכֹּן וַיִּאֲכַלְהָ אֶת הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ, לְמַעַן הוֹדַעְךָ כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לָבֹדוּ יִחְיֶה הָאָדָם

כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם:

ד. שְׁמַלְתָּה לֹא בְלִתָּה מַעֲלִיָּה, וְרַגְלָה לֹא בִצְקָה, זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה:

שמלתך לא בלתה, שני ניסים נעשו בבגדיהם

מה הנס הראשון

ומה הנס השני

לא בצקה, מה הפירוש "בצקה" ומדוע היתה צריכה להיות נפוחה

ה. וַיִּדְעָתָ עַם לְבָבָהּ, כִּי בָאֲשֶׁר יִסַּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ, כֵּן ה' אֱלֹקֶיךָ מִיִּסְרָהּ:

ו. וַיִּשְׁמְרָתָ אֶת מִצְוֹת ה' אֱלֹקֶיךָ, לְלֶכֶת בְּדֶרֶכֶיךָ וּלְיִרְאָהָ אֹתוֹ:

ז. כִּי ה' אֱלֹקֶיךָ מְבִיאָה אֶל אָרֶץ טוֹבָה, אֶרֶץ שֵׁשׁ בַּה נַחֲלִי מַיִם, עֵינֶיךָ וְתַהֲמוֹת יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְקָהֳר:

המשך פרשת עקב פרק ח'

ח. אֶרֶץ שְׂגָדִים בָּהּ חֲטָה וְשִׁעְרָה, וְגִפְסוֹ וְתִמְנָה וְרִמּוֹן, אֶרֶץ זֵית שָׁמֶן וְדָבָשׁ (הוא דבש תמרים):

זֵית שָׁמֶן, הָאֵם הֵם שְׁנֵי דְבָרִים נִפְרָדִים, זֵיתִים וְשָׁמֶן

אלא מה הכוונה

ט. אֶרֶץ, אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנָהּ תֹאכַל בָּהּ לֶחֶם (לא תהיו כעניים האוכלים רק לחם), מִפְּנֵי שֶׁלֹא תִחָסֵר כֹּל בָּהּ, אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִנֶיהָ בְּרִזָּל,

וּמִהֲרָרֶיהָ תִּחְצֹב נְחֹשֶׁת:

י. וְאִבְלָתָה וְשִׁבְעָתָה, וּבִרְכַת אֶת ה' אֱלֹהֶיהָ, עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָהּ:

יא. הַשְׁמֹר לָהּ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת ה' אֱלֹהֶיהָ, לְבַלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוֶּה הַיּוֹם:

יב. פֶּן תֹאכַל וְשִׁבְעָתָה, וּבָתִּים טוֹבִים תִּבְנֶה, וְיִשְׁכַּבְתָּ:

יג. וּבְקִרְיָה וְצִאנָה יִרְבֵּן, וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה לָהּ, וְכֹל אֲשֶׁר לָהּ יִרְבֶּה:

יד. וְרַם לְבָבָהּ, וְשִׁכַחְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיהָ, שְׂכַל כֹּךְ הַטִּיב עִמָּךְ, הַמוֹצִיָּה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

טו. וְהוּא גַם הַמוֹלִיכָה בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא, שֶׁהָיוּ בּוֹ נֶחֱשׁ שָׂרָף וְעִקְרָב, וְצִמְאֹן אֲשֶׁר אֵין מַיִם, וְהוּא הַמוֹצִיָּה לָהּ מֵיָם מִצֹּר הַחֲלָמִישׁ

(סלע קשה):

טז. וְהוּא הַמֹּאכֶלֶה (אשר האכילך) מִן בַּמִּדְבָּר, אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיהָ, לָמַעַן עֲנֶתָהּ וּלְמַעַן נִסְתָּהּ, כְּדִי לְהִטְבֶּה בְּאַחֲרִיתָהּ:

יז. וְאֵת כָּל הַטּוֹבוֹת הָאֵלֹהִים תִּשְׁכַּח וְאִמְרַת בְּלִבָּבָהּ, כִּי עָשָׂה יְדִי וְעַתָּה יְדִי עֹשֶׂה לִּי אֶת הַחַיִל (עושר) הַזֶּה:

יח. וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיהָ, כִּי הוּא הִנֵּחַן לָהּ כַּח לַעֲשׂוֹת חַיִל, לְמַעַן הַקִּים אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁפַע לְאַבְרָהָם, בַּיּוֹם הַזֶּה: (פ)

יט. וְהִיא אִם שָׁכַח תִּשְׁכַּח אֶת ה' אֱלֹהֶיהָ, וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם, הַעֲדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבֹד תֹּאבְדוּן:

כ. כַּגֹּיִם אֲשֶׁר ה' מֵאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם, פֶּן תֹּאבְדוּן, עַקֵּב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיהֶם: (פ)

פרק ט'

א. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אֱתָה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן, לָבֹא לָרֶשֶׁת גִּזְיִם גְּדֹלִים וְעֲצָמִים מִמֶּךָּ, עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בְּשָׁמַיִם:

גְּדֹלִים וְעֲצָמִים מִמֶּךָּ, מֵהַ כּוֹוֶנֶת הַפֶּסוֹק בְּמֵה שֶׁאִמַּר "מִמֶּךָּ"

ב. עַם גְּדוֹל וְרַם בְּנֵי עֲנָקִים, אֲשֶׁר אֱתָה יֹדְעָה וְאֱתָה שֹׁמְעָה. שֶׁאֵין מִי יִתְיַצֵּב (יכול להתיצב) לְפָנָי בְּנֵי עֲנָק:

ג. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, כִּי ה' אֱלֹהֶיהָ הוּא הַעֹבֵר לְפָנֶיהָ, אִשׁ אֲכָלָהּ, הוּא יִשְׁמִידָם וְהוּא יִכְנִיעַם לְפָנֶיהָ, וְהוֹרִשְׁתָּם וְהִאֲבַדְתָּם מִהָרַף כְּאִשׁ דֹּבֵר ה' לָהּ:

ד. אֵל תֹּאמַר בְּלִבָּבָהּ, בַּהֲדֹף ה' אֱלֹהֶיהָ אֲתֶם מִלִּפְנֵיהָ, לֹאמַר, בְּצִדְקָתִי הִבִּיאֵנִי ה' לָרֶשֶׁת אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת, וּבְרִשְׁעַת הַגֹּיִם הָאֵלֶּה ה'

מוֹרִישָׁם מִפְּנֵיהָ:

ה. לֹא בְּצִדְקָתָהּ וּבִישׁוּר לְבָבָהּ אֱתָה כֹּא לָרֶשֶׁת אֶת אֲרָצָם, כִּי בְּרִשְׁעַת הַגֹּיִם הָאֵלֶּה ה' אֱלֹהֶיהָ מוֹרִישָׁם מִפְּנֵיהָ, וּלְמַעַן הַקִּים אֶת הַדְּבָר

אֲשֶׁר נִשְׁפַע ה' לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר, לֵאמֹר אֶת הָאֶרֶץ, לִכְן אֲתֶם יוֹרְשִׁים אוֹתָהּ:

אֵל תֹּאמַר בְּלִבָּבָהּ, הַקִּבְ"ה גִּירַשׁ אֶת הַגִּזְיִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהוֹרִישָׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, מִשְׁנֵי סִיבוֹת:

מה הם, א. _____ ב. _____

אלא, נכון הדבר שבגלל רשעת הגוים ה' מגרשם מהארץ.

אולם מה שנתנה לבני ישראל, אינו משום צדקתם ויושר לבבם, רק הטעם הוא, למען _____

כִּי בְּרִשְׁעַת הַגִּזְיִים, "כִּי" מִשְׁמַשׁ בְּד' לְשׁוֹנוֹת, מֵהַ הַפִּירוּשׁ כֹּאן _____

ו. וְיָדַעְתָּ, כִּי לֹא בְּצִדְקָתָהּ, ה' אֱלֹהֶיהָ נָתַן לָהּ אֶת הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לָרֶשֶׁתָּהּ, כִּי עַם קָשָׁה עָרַף אֶתָּה, הָרִי, שִׁירוּשֵׁת הָאֶרֶץ הִיא לְקִיּוֹם הַשְּׁבוּעָה:

המשך פרשת עקב פרק ט'

ז. זכר אל תשכח, את אשר הקצפת את ה' אלוקיך במדבר, למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום, הנה מקרים היותם עם ה':

שים לב: זהו אחד משש זכירות, שנצטוונו לזכור את אשר הכעיסו אבותינו להקב"ה במדבר, והוא מצוה לדורות לדעת חסד האלקים עלינו (והרמב"ן מנה זה למצות עשה, וכן בספר חרדים פרק י"ב).

ח. ובחרב (במדבר סיני) הקצפתם את ה', ויתאנף ה' בכם להשמיד אתכם:

ט. וזה היה בעלתי הקרה, כדי לקחת לוחות האבנים לוחות הברית, אשר פרת ה' עמכם, ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה, להם לא אכלתי ומים לא שתיתי:

ואשב בהר, הרי כתוב (פרק י' פסוק י') "ואנכי עמדתי בהר", א"כ איך נפרש מה שכתוב "ואשב" _____

י. ויתן ה' אלי, את שני לוחות האבנים כתבים באצבע אלקים, ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה' עמכם בהר מתוך האש, ביום הקהל:

לוחות, כתוב חסר ו', שאפשר לקרוא "לוחות" שהוא לשון יחיד, מדוע נכתב כך _____

יא. ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה, נתן ה' אלי את שני לוחות האבנים, לוחות הברית:

יב. ויאמר ה' אלי, קום רד מהר מזה, כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים, סרו מהר מן הדרך אשר צויתם, עשו להם מסכה:

יג. ויאמר ה' אלי לאמר, ראיתי את העם הזה, והנה עם קשה ערף הוא:

יד. הדרך ממוני ואשמידם, ואמחה את שמם מתחת השמים, ואעשה אותך לגוי עצום ורב, ממוני:

טו. ואפן וארד מן ההר, והקיר בער באש, ושני לוחות הברית על שתי ידי:

טז. וארא והנה חטאתם לה' אלקיכם, עשיתם לכם עגל מסכה, סרתם מהר מן הדרך אשר צוה ה' אתכם:

יז. ואתפש בשני הלוחות, ואשליכם מעל שתי ידי, ואשברם לעיניכם:

יח. ואתנפל לפני ה' בראשנה, ארבעים יום וארבעים לילה, להם לא אכלתי ומים לא שתיתי, על כל חטאתכם אשר חטאתם, לעשות הרע בעיני ה' להכעיסו:

סיכום עליותיו של משה להר

מניין	האם ימים אלו היו ברצון או בכעס	עד יום	מיום	
פלא שהיה 1311		י"ט טל	ט' ס"א	עלייה ראשונה לקבל לוחות הראשונות
				עלייה שניה לבקש שלא יכלה אותם על חטא העגל
			א' ט"ז	עלייה שלישית לקבל לוחות השניות

לסיכום, ואתנפל לפני ה' בראשונה, האם מדובר על עלייה שניה או שלישית _____

ט. כי יגורתי (פחדתי) מפני האף והחמה, אשר קצף ה' עליכם להשמיד אתכם, וישמע ה' אלי גם בפעם ההוא:

כ. ובאהרן התאנף ה' מאד להשמידו, ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא:

ובאהרן התאנף ה', מדוע כעס ה' על אהרן _____

להשמידו, מהי ההשמדה האמורה כאן _____

ואתפלל גם בעד אהרן, למה הועילה תפילתו _____

המשך פרשת עקב פרק ט'

כא. וְאֵת חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת הָעֵגֶל, לָקַחְתִּי וְאֲשֶׁרְךָ אֹתוֹ בָּאֵשׁ, וְאָפַת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב. עַד אֲשֶׁר דָּק לָעֶפֶר, וְאַשְׁלַף אֶת עֶפְרוֹ אֶל הַנָּחַל הַיָּרֵד מִן הַהָר:

טחון, מפרש רש"י שהוא "לשון הווה", פירוש, פעולה מתמשכת, דהיינו שהוא טחן אותו עד שהיה דק דק.

כב. וּבִתְבַעְרָה (חטא המתאוננים, שהתלוננו על טורח הדרך), וּבְמִסָּה (ברפידים, שהתלוננו על מים), וּבְקִבְרֹת הַתְּאֻנָּה (שהתלוננו על בשר), מְקַצְפִּים הָיִיתֶם אֵת ה':

כג. וּבְשַׁלַּח ה' אֶתְכֶם מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּעַ (חטא המרגלים) לֵאמֹר, עָלוּ וּרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם, וּתְמַרוּ אֶת פִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם, וְלֹא תִאֲמַנְתֶּם לֹא וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקִלּוֹ:

כד. מְמַרִּים הָיִיתֶם עִם ה', מִיּוֹם דַּעֲתִי אֶתְכֶם:

כה. וְאַתְּנַפֵּל לִפְנֵי ה' אֶת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי, כִּי אָמַר ה' לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם:

ואתנפל וגו', שלש פעמים עלה משה להר, לארבעים יום, לאיזו עלייה הכוונה _____
ומדוע חזר והזכירו שוב _____

כו. וְאַתְּפַלֵּל אֶל ה' וְאָמַר, ד' י-הוּה, אֵל תְּשַׁחַת עִמָּךְ וְנִחַלְתָּהּ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגִדְלָהּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אוֹתָם מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה:

כז. זָכַר לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה, וְאַל רִשְׁעוּ וְאַל חֲטִאתוּ:

כח. אם תשמיד את בני ישראל, יש לחשוש פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם, מבלי יכלת ה' להביאם אל הארץ אשר דבר להם, ומשנאתו אותם, הוציאם להמתם במדבר:

כט. וְהֵם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּהּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכַחַךְ הַגָּדֹל וּבְזֹרְעָה הַטּוֹיָה: (פ)

פרק י'

א. בָּעֵת הַהוּא, אָמַר ה' אֵלַי, פֶּסַל לָךְ שְׁנֵי לִוְחֹת אֲבָנִים פְּרָאשִׁנִים, וְעִלָּה אֵלַי הַהֲרָה, וְעֲשִׂיתָ לָךְ אֲרוֹן עֵץ:

בעת ההוא, רש"י כתב שזה "לסוף ארבעים יום", באיזה יום זה היה (עיין בטבלה בעמוד 4) _____
וממשיך רש"י: "ואמר לי פסל לך, ואח"כ ועשית ארון", האם משה עשה אותם לפי סדר זה _____
ומדוע _____

האם זה הארון שעשה בצלאל במלאכת המשכן _____
ומה ההכרח לומר כן _____
למה עוד שימש הארון שעשה משה _____
האם הארון שעשה בצלאל היה יוצא עמהם למלחמה _____
ומה היה עונשם כשעשו כן בימי עלי _____

ב. המשך דברי הקב"ה: וְאָכַתְבָּ עַל הַלְּחָת, אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלְּחָת הַפְּרָאשִׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ, וְשָׂמַתָּם בְּאֲרוֹן:

ג. דברי משה: וְאֶעֱשֶׂה אֲרוֹן עֵצִי שְׁטִיטִים, וְאֶח"כ וְאֶפְסַל שְׁנֵי לִוְחֹת אֲבָנִים פְּרָאשִׁנִים, וְאֶעֱלֶה הַהֲרָה (בפעם השלישית) וְשָׁנִי הַלְּחָת בְּיָדִי:

ד. וְיִכְתֹּב ה' עַל הַלְּחָת בְּמִכְתֵּב הָרָאשׁוֹן, אֶת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' אֵלַיכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקֹּהֵל, וַיִּתְּנֶם ה' אֵלַי:

ה. וְאֶפֶן וְאֶרְדּוּ מִן הָהָר, וְאֶשֶׁם אֶת הַלְּחָת בְּאֲרוֹן אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי, וַיְהִי שֵׁם כְּאֲשֶׁר צִוֵּי ה':

ו. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, נָסְעוּ מִבְּאֵרֶת בְּנֵי יַעֲקֹב לְמוֹסְרָה, שֵׁם מֵת אֶהֱרֹן וַיִּקְבֹּר שָׁם, וַיָּבֹהוּ אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַּחְתָּיו:

המשך פרשת עקב פרק י'

ז. מִנָּשָׁם נִסְעוּ הַגְּדָגָה, וּמִן הַגְּדָגָה נִסְעוּ יִטְבְּתָה. אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם:

ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן, מה הם ג' הקושיות שמקשה רש"י:

- א. _____
- ב. _____ ג. _____
- מכח קושיות ב' וג', אי אפשר לפרש כפשוטו שבנ"י נסעו מבני יעקן למוסרה, ושאהרן הכהן מת במוסרה. ולכן מפרש רש"י שפסוק זה הוא המשך התוכחה, ומוכיחם על מה שעשו לאחר מיתת אהרן:
 - מתי נסעו מבארות בני יעקן למוסרה. _____
 - מדוע חזרו לאחוריהם. _____
 - מה קרה במוסרה. _____
 - להיכן חזרו אחרי מוסרה. _____
 - מה הכוונה שם מת אהרן. _____
- תירוצי על קושיא א': הטעם שסמך תוכחה זו לשבירת הלוחות:
 - לומר. _____ ולהודיעך. _____

סדר המסעות של בני ישראל, בהליכתו ובחזירתו

8.	7.	6.	5.	4.	3.	2.	1.	
הר ההר	קדש (מדבר צין)	עציון גבר	עברונה	יטבתה (ארץ נחלי מים)	חור הגדגד (גְּדָגָה)	בני יעקן	מוסרות (מוסרה)	
מִיתַת אֶהֱרֹן מִלְחָמָה הַכְּנָעִי מֵאֵלֶּךָ לֹדֶה	«	«	«	«	«	«	«	לפי סדר מ"ח המסעות
»						»	מִלְחָמָה בְּנִלְוֵי, יִצְחָק בֶּן אֶהֱרֹן	כשחזרו לאחוריהם
				«	«	«		לאחר שהחזירום בני לוי

ח. בַּעֲתָה הָהוּא, הַבְּדִיל ה' אֶת שְׁבֹט הַלֵּוִי, לְשֵׁאת אֶת אֲרוֹן בְּרִית ה', לַעֲמֹד לִפְנֵי ה' לְשִׁרְתּוֹ וּלְבָרֵךְ בְּשֵׁמוֹ, עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

בעת ההוא הבדיל ה' וגו', האם "בעת ההיא" קאי על מעשה העגל או מיתת אהרן _____

בעת ההוא, כתב רש"י שהיא "בשנה הראשונה לצאתכם ממצרים, וטעיתם בעגל, ובני לוי לא טעו"

למה זכו שבט הלוי בגלל זה _____

במה עוד טעו בני, ובני לוי לא טעו _____

לשאת את ארון ברית ה', לעמוד לפני ה' לשירתו בעבודת הקרבנות, ולברך בשמו בנשיאות כפים.

מי מתוך שבט הלוי זכה: לשאת את הארון _____ לעמוד לפני ה' לשירתו ולברך בשמו _____

ט. עַל כֵּן, לֹא הָיָה לַלֵּוִי חֶלֶק וְנִחְלָה עִם אֶחָיו, ה' הוּא נַחֲלָתוֹ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' אֱלֹקֵינוּ לֵאמֹר:

על כן, (היות) שהובדלו לעבודת מזבח לֹא הָיָה לַלֵּוִי חֶלֶק, מדוע עבודת המזבח היא סיבה לא לנחול בארץ _____

ה' הוא נחלתו, רש"י פירש, "נוטל פָּרָס מְזוּמָן (חלק מוכן) מבית המלך"

מה הוא החלק שהוא מקבל _____

י. וְאֶנֶכִּי עֹמְדָתִי בְּהָר פְּנִימִים הָרָאשִׁינִים, אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה, וַיִּשְׁמַע ה' אֱלֹהֵי נֹחַם בְּפִעֲמֵם הָהוּא, לֹא אָבָה (לא רצה) ה' הַשְׁחִיתָהּ:

ואנכי עומדתי בהר, על איזו עלייה קאי _____ ומדוע חזר וכתבה _____

כימים הראשונים, במה דומה עלייה זו לעלייה ראשונה _____

האם ארבעים יום האמצעיים גם היו ברצון _____

המשך פרשת עקב פרק י'

יא. וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי, קוּם לֵךְ לְמַסְעֶיךָ לְפָנַי הָעֵם (להנהיגם), וְיָבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָם לָתֵת לָהֶם: (פ)

וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי וגו', מדוע נכתב פסוק זה כאן _____

יב. וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל, מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל (דורש) מַעֲמָה, כִּי אִם לִירָאָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, לִלְכֹּת בְּכָל דְּרָכָיו, וּלְאַהֲבָה אוֹתוֹ, וְלַעֲבֹד אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְכָּךְ וּבְכָל נַפְשְׁךָ:

ועתה ישראל, דהיינו, אע"פ שחטאתם, עודנו רחמיו וחיותו עליכם, ויותר לכם על העבר, ואינו מבקש רק מכאן ולהבא (רא"ם)

ומה הוא מבקש: 1. _____ 2. _____

3. _____ 4. _____

כי אם ליראה וגו', מה דרשו רבותינו מזה _____

יג. לְשִׁמּוֹר אֶת מִצְוֹת ה' וְאֶת חֻקָּיו, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם, לְטוֹב לָךְ:

לשמר את מצוות ה' וכו' לטוב לך, דהיינו, לא די בזה שאינו מבקש מכם על העבר, וכל בקשתו היא רק "כי אם ליראה וגו'", גם בקשה זו אינה לחנם אלא "לטוב לך", ומה היא הטובה _____

יד. הֵן לֹא אֱלֹהֶיךָ, הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְהַיָּם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ:

הן לֹא אֱלֹהֶיךָ, הרי הכל ביד ה' ויכול היה לבחור מכל אשר חפץ, ובכל זאת במי הוא בחר _____

טו. רַק בְּאַבְרָהָם, חֶשֶׁק ה' לְאַהֲבָה אוֹתוֹ, וַיִּבְחַר בְּזֶרְעוֹ אַחֲרֵיהֶם, בְּכֶם מִכָּל הָעַמִּים, כִּי הָיָה:

בכם, פירוש, שהקב"ה בחר בזרעם אחריהם, דהיינו בכם, וכפי שרואים אתם היום שאתם אהובים לה' יותר מכל העמים.

טז. וּמִלֵּתְכֶם אֶת עֶרְלַת לִבְכָּכֶם, וְעָרְפְּכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד:

ערלת לבבכם, מה פירוש "ערלת לבבכם" _____

יז. כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם, הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים, הַקֵּל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר לֹא יֵשָׁא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד:

ואדני האדונים, מה הוסיף בזה שה' הוא אדון על האדונים _____

לֹא יֵשָׁא פָנִים, ב"ברכת כהנים", כתוב "ישא ד' פניו אליך", א"כ מתי "לא ישא פנים" _____

ולא יקח שוחד, על איזה שוחד מדובר _____ (היינו שנותן ממון לצדקה כדי שיכופר עוונותו)

יח. עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה, וְאַהֲבֵה גֵר, לָתֵת לוֹ לָחֶם וְשִׂמְלָה:

עשה משפט יתום ואלמנה, בפסוקים אלו (י"ז - י"ח) כתוב מה שאמר ר' יוחנן במסכת מגילה (לא), "כל מקום שאתה מוצא גבורתו של הקב"ה אתה מוצא ענוותנותו", שדרך בשר ודם שהגיבור מרחיק הנדכאים ושפלי הרוח, והקב"ה מקרבם ומשגיח בהן ביותר, ע"פ מהרש"א

באלו מילים כתובה גבורתו של הקב"ה _____

ובאלו מילים כתובה ענוותנותו של הקב"ה _____

ואהב גר לתת לו לחם ושמלה, מה שכתוב לחם ושמלה, מפני שהם חשובים, ובא לומר שלעולם לא יחסר להם דברים אלו.

היכן מצאנו חשיבות בדברים אלו _____

יט. וְאַהֲבַתְּם אֶת הָגֵר, כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

כי גרים הייתם, מדוע זו סיבה לא לצער גר _____

כ. אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא, אוֹתוֹ תַעֲבֹד, וְכוּ תִדְבֹּק, וּבְשִׁמּוֹ תִשָּׁבַע:

את ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא, ובשמו תשבוע, מה בא הפסוק לומר כאן _____

כא. הוּא תִהְיֶה לָּךְ, וְהוּא אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר עֲשָׂה אִתָּךְ, אֶת הַגָּדֹל וְאֶת הַנּוֹרָא וְאֶת הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ:

כב. בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ, יֵרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִם, וְעֵתָה שְׂמֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ, כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב:

המשך פרשת עקב

פרק י"א

- א. וְאֶחָדָתָא אֶת ה' אֱלֹהֶיהָ, וְשִׁמְרֶתָּה מִשְׁמֶרֶתוֹ, וְחָקְנִיתִי וּמִשְׁפָּטִי וּמִצְוֹתַי כָּל הַיָּמִים:
- ב. וַיִּדְעֶתֶם הַיּוֹם, כִּי לֹא אֶת (עם) בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת מוֹסַר ה' אֱלֹהֵיכֶם, אֶת גְּדֻלַּת אֶת יְדוֹ הַחֲזָקָה וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה:
- ג. וְאֶת אֶחָדָתָא וְאֶת מַעֲשָׂיו, אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם, לְפָרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְלָכָל אֶרְצוֹ:
- וַיִּדְעֶתֶם הַיּוֹם, הָאֵם בֹּא לֹמֵר לָהֶם דְּבָרִים חֲדָשִׁים שֶׁלֹּא יָדְעוּ קוֹדֶם לָכֵן _____
- א"כ מִה הַכוּוֹנָה "וַיִּדְעֶתֶם" _____
- כִּי לֹא אֶת בְּנֵיכֶם, שֶׁאֵם הִיא מְדַבֵּר עִם הַבָּנִים, מִה הֵיוּ יְכוּלִים לֹמֵר _____
- דְּבָרִים נֹסְפִים שֶׁבְּנֵיכֶם לֹא רָאוּ: _____
- ד. וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחַיִּל מִצְרַיִם לְסוֹסָיו וּלְרִכְבּוֹ, אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת מִי יָם סוּף עַל פְּנֵיהֶם בְּרִדְפָם אַחֲרֵיהֶם, וַיֹּאבְדֻם ה', עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
- ה. וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בְּמִדְבָּר, עַד בֹּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה: _____
- ו. וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתוֹ וּלְאֶכִירָם בְּנֵי אֱלִיָּאֵב בֶּן רְאוּבֵן, אֲשֶׁר פָּעַתָה הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ, וַתִּבְלָעֵם וְאֶת בְּתֻלָּתָם וְאֶת אֶחָדָתָא, וְאֶת כָּל הַיָּקוֹם אֲשֶׁר בְּרִגְלֵיהֶם, בְּקָרֵב כָּל יִשְׂרָאֵל:
- בְּקָרֵב כָּל יִשְׂרָאֵל, כִּי צִד נִבְלָעוּ הַחוּטָאִים שֶׁבְּרַחוֹ מִמָּקוֹם הַבְּלִיעָה, וְהָיוּ "בְּקָרֵב כָּל יִשְׂרָאֵל", לְפִי ר' יְהוּדָה _____
- מִה הַקִּשָּׁה לֹא ר' נַחֲמִיָּה _____
- וַאֲיֵךְ הַתְּקִיִּים "בְּקָרֵב כָּל יִשְׂרָאֵל" לְפִי דְּבָרֵי ר' נַחֲמִיָּה _____
- וְדַעַת רַבִּי יְהוּדָה, שֶׁ"אֶת פִּיהָ" בֹּא לְרַבּוֹת פִּיּוֹת הַרְבֵּה (מִשְׁכִּיל לְדוֹד).
- וְאֶת כָּל הַיָּקוֹם אֲשֶׁר בְּרִגְלֵיהֶם, מִה הַכוּוֹנָה "יָקוֹם" _____ וּמִדּוּעַ נִקְרָא כֵךְ _____
- ז. כִּי (אֵלֹא) עֵינֵיכֶם הִרְאָתָא, אֶת כָּל מַעֲשֵׂה ה' הַגָּדֹל, אֲשֶׁר עָשָׂה:
- כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאָתָא, לְעִיל בְּפִסּוֹק ב' אִמֵּר מֹשֶׁה "כִּי לֹא אֶת בְּנֵיכֶם וְגו' אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ", וּמִסִּיִּים כֹּאן, אֵלֹא עִמְכֶם שֶׁ"עֵינֵיכֶם הִרְאָתָא וְגו'".
- ח. וְשִׁמְרֶתֶם אֶת כָּל הַמִּצְוָה, אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם, לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבִאֲתֶם וַיִּרְשֶׁתֶם אֶת הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ:
- ט. וְלִמְעַן תִּתְּנוּ יָמִים עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁפַּע ה' לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם וּלְיִצְחָק, שֶׁהָיָא אָרֶץ זָבֹת חֶלֶב מִן הָעֵיזִים, וְדִבְשָׁן מִן הַתְּמָרִים וּמִן הַתְּאֵנִים: (ס)
- הַמִּשְׁךְ תִּיאוֹר שֶׁבַחָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:
- י. כִּי הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֲתֶם בֹּא שְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ, לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִיא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִשָּׁם, אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת זֶרְעֶךָ, וְהִשְׁקִיתָ בְּרִגְלֶךָ כְּגֹן הָיִרְק:
- יא. וְהָאָרֶץ (אֲבָל הָאָרֶץ) אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ, אָרֶץ הָרִים וּבְקָעוֹת, לְמִטְרַת הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מֵיָּם:
- לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִיא, הָאֵם אֵינָה כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְטוֹבָה אוֹ לְרָעָה _____ וְעַי' בְּהַמִּשְׁךְ דְּבָרֵי רַש"י מִה הַהִכְרַח לְפָרֶשׁ כֵּן.
- אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִשָּׁם, לֹא יִזְוּ עִיר הַכוּוֹנָה _____ וּמִה רְצוֹנָה לֹמֵר בּוֹה _____
- וּמִנִּיין שֶׁהָיָא מִיטֵב אֶרֶץ מִצְרַיִם _____

ביאור "מעלותיה של ארץ ישראל כלפי ארץ מצרים"

לשון הפסוק המדבר על	כיצד באים המים אל השדות	האם צריך לעשות דבר כדי להשקותן, ואם כן, מה	אלו מקומות שותים
ארץ מצרים	"והשקית זרלך כן הירק"		
ארץ ישראל	"למטר השמים תשתה מים"		

המשך פרשת עקב פרק י"א

כגן הירק, במה דומה ארץ מצרים לגן הירק.
 ארץ הרים ובקעת, מה הפירוש "בקעות" _____ מה משובח יותר, הרים או בקעות.
 במה הוא משובח יותר.
 יב. אֲרֵץ, אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ דָּרַשׁ אֹתָהּ, תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ, מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה: (ס)
 ארץ אשר ה' אלקיך דרש אותה, האם ה' דורש גם ארצות אחרות _____ מניין.
 א"כ מדוע כתוב "ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה"
 תמיד עיני ה' אלקיך בה, לאיזה ענין נותן ה' את עיניו בארץ ישראל.
 מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, ברישא של הפסוק כתוב "תמיד עיני ה' אלקיך בה" דהיינו שענין ה' בה, במשך כל ימי השנה
 א"כ מדוע הוסיף "מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה"

פרשת והיה אם שמעו - קבלת עול מצוות

יג. וְהָיָה, אִם שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוְּהָ אֹתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹקֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ, כָּכָל לְבַבְכֶם וּכְכָל נַפְשְׁכֶם:
 והיה אם שמעו, באר מה השייכות של "והיה" למה שכתוב לעיל "למטר השמים תשתה מים"

והיה אם שמעו תשמעו, רש"י מפרש אם שמעו בישן תשמעו בחדש, ובדומה לזה פירש לגבי שכחת התורה.

ביאור דברי רש"י

והיה אם ...	והיה אם ...	סופך ש...
והיה אם שמעו תשמעו	אם תשמעו אל המצוות השנים שלמה	
והיה אם שכוח תשכח	אם תשכח לשכוח את התורה מחמת שלא חזרת	

מצוה אתכם היום, האם היום נצטוו _____ א"כ מדוע כתוב "היום"
 לאהבה את ה', כאן נצטוינו האופן שבו יש לקיים המצוות:
 לשם מה אין לו לאדם ללמוד _____
 אלא כיצד יעשה הכל _____
 ומסיים רש"י 'וסוף הכבוד לבוא', פירוש שבוודאי לבסוף יקבל את הכל, אבל לא יעשה לשם כך (דברי דוד).
 ולעבדו ככל לבבכם, איזו עבודה היא בלב _____
 ככל לבבכם ובכל נפשכם, מה הוסיף כאן לצוות, אחר שכבר הזהיר בפרשת 'שמע' _____

המשך פרשת עקב פרק י"א

יד. ונתתי מטר ארצכם, בעתו, יורה ומלקוש, ואספת דגנה (תבואה), ותרשף (יין) ויצהרה (שמן): ונתתי מטר ארצכם, כך אמר הקב"ה לישראל "עשיתם מה שעליכם" (קיום המצוות), "אף אני אעשה מה שעלי" (ירידת גשמים בזמנם). בעתו, דהיינו שהגשם ירד בזמן שאנשים בדרך כלל מצויים בבתיהם, והגשם לא יטריח אותם באיזה זמן זה, לפי פירוש א' _____ לפי פירוש ב' _____

ביאור איזה גשם נקרא "יורה" ואיזה נקרא "מלקוש"

ומדוע נקרא כך	מתי הוא הזמן של גשם זה	
		יורה
א.		מלקוש
ב.		
ג.		

ואספת דגנך, מהי הברכה האמורה כאן, הלא דרך כל אדם לאסוף את תבואתו _____
טו. ונתתי עשב בשדה לבהמתך, ואכלת ושבעת: ונתתי עשב בשדה לבהמתך, איזו ברכה כתובה כאן: לפי פירוש א' _____ לפי פירוש ב' _____
ואכלת ושבעת, מה הברכה הכתובה כאן _____
טז. השמרו לכם פן יפתה לבבכם, וסרתם, ועבדתם אלהים אחרים, והשתחיתם להם: השמרו לכם, מה השייכות של פסוק זה, למה שכתוב לפניו "ואכלת ושבעת" _____ וסרתם, מה הפירוש "וסרתם" _____ וממה הם יפרשו _____ ולמה יגיעו על ידי זה _____
אלהים אחרים, מדוע ע"ז נקרא כך _____
יז. וחרה אף ה' בכם, ועצר את השמים ולא יהיה מטר, והאדמה לא תתן את יבוליה, ואבדתם מתרה מעל הארץ הטבה, אשר ה' נתן לכם: את יבוליה, אחר שכתב "ולא יהיה מטר", פשוט שהאדמה לא תתן את יבולה. _____
אלא איזה עונש נאמר ב"והאדמה לא תתן את יבולה" _____
לפירוש זה, "יבולה" פירושו, מה שאתה מוביל לה, ולא היבול שלה. _____
ואבדתם מהרה, האם זה תוצאה מעצירת המטר _____ ומה העונש כאן _____
מהרה, מדוע הקב"ה לא ימתין מלהפרע מהם, כמו שהמתין לדור המבול _____
יח. ושמרתם את דברי אלה (שבפרשת ויהי אם שמוע) על לבבכם ועל נפשכם, וקשרתם אתם לאות על ידכם, והיו לטוטפת בין עיניכם: ושמרתם את דברי, פסוק זה הוא המשך של "ואבדתם מהרה וגו'", ובא לומר שאף לאחר שיגלו יקיימו המצוות, מדוע צריכים לקיים המצוות אף בגלות _____
עין רמב"ן שהעיר, הרי תפלין ומצוות חובת הגוף הן, ודינם בכל מקום ולא רק בארץ ישראל. _____
יט. ולמדתם אתם (את דברי התורה) את בניכם, לדבר בם, בשבתך בביתך בדרך ובשכבך ובקומך: לדבר בם, תיבות אלו נראות מיותרות, ודי היה לכתוב "ולמדתם אתם את בניכם בשבתך וגו'", _____
ומה לומדים מזה _____
ומה נחשב אם לא עשה כן _____
ומניין _____

המשך פרשת עקב פרק י"א

כ. וְכַתְּבָתֶם (גם את פרשת ויהי אם שמוע) על מזוזות בִּיתְךָ וּבִשְׁעֶרֶיךָ:

כא. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם. על הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם על הָאָרֶץ: (ס)

למען ירבו ימיכם, איך זוכים ל"ירבו ימיכם" _____

ובמה ייענש מי שלא יעשה כן _____

לתת להם, למי _____ איך אפשר לתת להם, הרי הם אינם בין החיים _____

ומה רואים מזה _____

כב. כִּי אִם שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ, לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם, לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו, וּלְדַבְּקָהּ בּוֹ:

שמור תשמרון, כפל הלשון בא לומר שצריך שמירות הרבה, על מה הזהיר כאן _____

ללכת בכל דרכיו, מה הם הדרכים של הקב"ה שצריך לילך בהם _____

ולדבקה בו, איך אפשר להידבק בהקב"ה, הרי "אש אוכלה הוא" _____

כג. אם תעשו כן, אז יוֹדִיעֵשׁ ה' אֶת כָּל הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֵיכֶם, וִירְשֶׁתֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִכֶּם:

והודיעש ה', כך אמר הקב"ה לישראל "עשיתם מה שעליכם" (שמירת המצוות), "אף אני אעשה מה שעלי" (גירוש הגויים מפניכם).

ועצומים מכם, מה בא הכתוב לומר במילה "מכם" _____

כד. כָּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בָּהּ רַגְלְכֶם בּוֹ, לָכֶם יִהְיֶה, מִן הַמִּדְבָּר (בדרום) וְהַלְבָּנוֹן (ועד הלבנון, בצפון), מִן הַנָּהָר נָהָר פָּרָת (במזרחית

צפונית), וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרֹן (הים הגדול, במערב שנקרא אחר), יִהְיֶה גְבֻלְכֶם:

כה. לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם, פָּחַדְכֶם וּמֹרָאְכֶם יִתֵּן ה' אֱלֹהֵיכֶם על פְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכוּ בָּהּ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם: (ססס)

לא יתיצב איש וגו', ומניין שגם אומה ומשפחה ואשה בכשפיה, לא יתיצבו בפניכם _____

א"כ מדוע נכתב איש _____

ביאור ההבדל בין פחד ומורא

	באר מה זה	ועל מי יתן ה'
פחד		
מורא		

כאשר דבר לכם, היכן אמר זאת הקב"ה _____

סיכום המצוות בפרשת עקב ע"פ ספר החינוך

מנין המצוה	מצות	המצוה	כתוב את לשון הפסוק
תכח	לא תעשה	שלא להנות מצפוי עבודה זרה ומשמשיה	פרק ז' פסוק כ"ה
תכט	לא תעשה	שלא להנות מתקרבת עבודה זרה	שם פסוק כ"ו
תל	עשה	לברך את השם אחר אכילת המזון	פרק ח' פסוק י'
תלא	עשה	מצות אהבת הגרים	פרק י' פסוק י"ט
תלב	עשה	מצות יראת השם	שם פסוק כ'
תלג	עשה	מצות תפילה	שם
תלד	עשה	להדבק בחכמי התורה	שם
תלה	עשה	להשבע בשמו יתברך באמת	שם

שאלות סיכום בפרשת עקב

מניין

מניין	המקור	דכתיב	הסבר
שהמתחיל במצוה אומרים לו גמור	ח - א		
שתפילה עושה מחצה	ט - כ		
שקשה מיתתן של צדיקים כשבירת הלוחות	י - ה, ו		
שארבעים יום האמצעים בכעס	י - י		
שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים	י - יב		
לתחית המתים מן התורה	יא - כא		